

THE TALE OF THE PECULIAR BOUNTYHUNTERS

Efter mycket om och men har Billy den Bestialiske slutligen hamnat i era bojor. Priset på hans huvud är osannolikt högt, mer än tillräckligt för att ni alla ska kunna leva som knösar för evigt. Men kontraktet kräver att fången inbefinner sig vid De Vita Skuggornas Tempel före midnatt, och nu är det bara några få timmar kvar. Klockan tickar...

PROLOG

För tre veckor sedan möttes de. De fem personer som nu står i solnedgångens ljumma sken i den lilla byn Falhind's ytterkant, med Billy den Bestialiske i kedjor och de Vita Skuggornas Tempel som sitt mål. Vad han egentligen ska ställas inför rätta gällande vet de fem egentligen inte, mer än att han är farlig och att han brutalt har dödat andra människor. De är alla väl medvetna om att tiden är knapp, fyra timmar är all tid de har innan midnatt infaller och fullmånen når sin sanna glans. Och de är alla medvetna om att Billy måste anlända till templet före dess. Och dessutom vara vid liv för att prissumman ska betalas ut.

När deras vägar korsades, för tre veckor sedan, hade ingen kunnat ana att de tillsammans skulle fånga Billy den Bestialiske till slut. ARNE, JOCKE och ANNABEL satt inne på en liten pub då deras spår efter Billy nyss hade varit så varmt, men plötsligt svalnat av helt. In i den lilla pittoreska byggnaden steg så två alver in, som senare skulle visa sig heta VILLIANA och ORWIN. Allteftersom kvällen fortlöpte kom de två grupperna att inse att de båda hade samma mål: Att fånga Billy. Och de kom att inse att den andra parten hade information som man själv behövde, och vice versa. Och man kom att börja antyda att ett eventuellt samarbete skulle kunna vara av vinning för alla.

ANNABEL och VILLIANA var tydligt ovilliga att låta detta samarbete påbörjas. Ingen av dem såg poängen i denna kollaboration, liksom ingen av dem fann samarbetet vara behovligt. Efter hårda ord och kalla blickar, liksom en känsla av att snart kommer blod att flyta, kom VILLIANA att i rent raseri fräsa åt ARNE på alviska. Och även om det bara var ORWIN som förstod vad hon egentligen sa så var det för alla uppenbart att det inte var komplimanger som kastades fram.

VILLIANA vände sig mot ORWIN, klargjorde att hon följer honom i hans val oavsett vilket val han gör. Men att det är hans beslut att ta om de ska följas åt med människorna eller ej. Så ORWIN och ARNE samtalade enskilt, och lyckades efter många självande minuter komma fram till att de båda vinner mest på att hjälpas åt. Så man tog beslutet att de därför också från den stunden till dess att de mottagit prissumman och delat den rättvist mellan sig skulle definiera varandra som kompanjoner och vänner. Men att de så fort de delat upp pengarna inte längre skulle ha varken skyldigheter eller krav gentemot någon annan.

Männen i gruppen fann sig ganska fort i detta samarbete, medan kvinnorna fortsatte vara skeptiska och misstänksamma mot personerna i den andra gruppen. Men de hjälptes alla åt, höll sitt ord om att vara kompanjoner tills vidare. Och de spårade Billy den Bestialiske, sökte dag som natt med ljus och lykta efter honom. Kom närmare, kunde nästan känna hans lukt, för att sedan förlora spåret och måsta söka honom på nytt.

Tiden tickade på, och stressen började påverka gruppens medlemmar. De hade förlorat spåret, och med knappt en dag kvar så började de ge upp både psykiskt och fysiskt med konsekvensen att irritation och ilska växte hos dem alla, men i olika omfattning. Men som tur är så är slumpen är en intressant faktor, och plötsligt ser de Billy ett tiotal meter framför sig, uppenbart helt ovetande om deras existens.

JOCKE rusade vrålandes fram, men snubblade till och föll in i ett fruktstånd som fick äpplen att rulla över marknadens kullerstenar och fick arga utrop från fruktståndsägaren och kunder som halkade omkring på äpplena att genljuda gatan. Självklart inser Billy genom uppståndelsen att han är upptäckt och lägger benen på ryggen, springer som en vilde bort från den underliga gruppen som jagar honom.

VILLIANA tog upp jakten med snabba, lätta, tysta fotsteg. Jagade honom målmedvetet genom byns gränder och vrår. Samtidigt gensköt ANNABEL honom, och med en dov smäll sprang Billy rakt in i ANNABEL:s muskulösa kropp och segnade ihop på marken. De båda kvinnorna håller tillsammans fast honom till dess att ORWIN anlände till platsen och fängslade Billy med tunga kedjor. Så som man uppmanats att göra i kontraktet för sin egen säkerhet. Tillsammans står de sedan alla där med den eftersökte i kedjor, utan att de knappt själva kan tro sina ögon. De rör sig mot utkanten av byn, med mannen i kedjor mellan sig.

Billy är en man i 45-årsåldern med flertalet ärr i ansiktet och på sina händer. Han är väldigt hårig, både på sitt huvud där han har mörkt, långt och lockigt, men ovårdat, hår, och på sin kropp – man kan skymta hur mörkt hår växer på hans blottade armar och i skjortans halsmyrning. Men han upplevs inte stressad eller upprörd över att han blivit tillfångatagen, utan är snarare nästan road. Han har lagt dräpande kommentarer om att deras tillfångatagande av honom var grundat i allt annat än deras förmågor – att de enbart genom tur har lyckats fånga honom. Patetiskt. Och han skrattar åt dem, hånande, öppet, ofta.

Solnedgången har precis börjat, och det är bara fyra timmar kvar till midnatt. Frågan är: Ska de välja att gå bergsvägen eller skogsvägen till De Vita Skuggornas Tempel? Bergsvägen sägs vara kortare men osäkrare, det är inte ofta människor rör sig genom denna väg, medan skogsvägen sägs vara längre men säkrare.

Men vem vet vad som egentligen är sant? Ingen av dem har tidigare färdats denna sträcka, utan nu är det bara att gå på magkänsla...

EPILOG

Här måste SL vara kreativ. Nedan är enbart några förslag på vad som skulle kunna nämnas eller läggas i fokus...

Hur slutar historien: Slutar den med att Billy omvandlas? Eller med att ritualen i templet avslutas? Eller med att de alla dör? Eller med att de alla får sina prispengar och lämnar templet ovetandes om vad som sedan där sker?

Billy: Överlever eller ej? Om överlever: Lycklig eller olycklig? Varulv eller inte?

Gruppen: Överlever alla? Får alla ta del av prissumman? Vart går de sedan? På skilda vägar, alver och människor, eller tillsammans? Fortsätter deras liv i att leva på de pengar de tjänat, eller fortsätter de "leva farligt"?

EXEMPEL:

Billy den Bestialiske har fått sitt straff. Hans död var blodig, många liv gick inte att rädda – men hans brutala härjande tid är slutligen över. Sånger kommer att sjungas av de musikaliskt begåvade, om hur de fem underliga prisjägarna kom att röra sig genom världen i jakten på Billy, och hur de i den slutliga striden mellan gott och ont stod som segrare.

Även om sångerna om deras dåd aldrig kommer att falla i glömska så kommer deras existens att fortsätta i tystnad. De är inga hjältar, inga godhjärtade exemplar av liv, utan enbart enkla själar som suktat efter rikedom. Rikedom de förtjänade och tilldelades.

ORWIN och VILLIANA lämnade den grupp de deltagit i tillsammans, och fortsatte sina liv i alvers gemakliga takt. Men utan att någonsin behöva tänka på ekonomiska begränsningar, och alltid vid varandras sida.

De tre människornas liv kom att med tiden splittras. JOCKE fortsatte sitt liv i maklig takt, gifte sig med en intelligent kvinna och började sitt liv på nytt som rikemansbonde. ARNE levde ut sina dagar samman med sin son och det hem han skapat. ANNABEL kom att fortsätta jaga pengar och adrenalinkickar, och sägs ha fått en viktig roll i kungens personliga livvaktstyrka.

Men vem vet egentligen vad som hände?

EXEMPEL 2:

Midnattsklockan slår. Billy den Bestialiske vrålar mot månen, ett vrål som övergår i ett yl, samtidigt som man i fullmånen sken ser hur hans ansikte blir hårigt, dras ut till en nos, öronen blir stora och spetsiga, hans ögon gula. Han stirrar på dem, med hungrig blick, ger dem ett skrämmande leende med sina vita rovdjurständer, skrattar ihåligt morrande, och sliter sönder sina kedjor som klirrande studsar i marken. Han gläfsar gutturalt, och gör ett smidigt och aggressivt utfall mot...